

N:o 24.

Ank. till Riksd. kansli den 18 maj 1892, kl. 1 e. m.

Betänkande, i anledning af väckt motion angående särskild tilläggsbevillning till betäckande af minskning i statsinkomster, föranledd af ändringar i vissa delar af tullbevillningen.

I en inom Andra Kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, n:o 104, har herr *J. Mankell* anfört följande:

»Med åberopande af motiveringen till min motion om medels anskaffande till lifsmedelstullarnes upphäfvande eller suspenderande o. s. v. genom stambanors byggande med lån i stället för anslag, får jag yrka, att för händelse lifsmedelstullarne i sin helhet eller delvis under år 1893 skulle upphävas, eller under år 1892 till större eller mindre belopp suspenderas, eller i öfrigt under år 1893 andra statsinkomster, än de i kongl. propositionen för sistnämnda år angifna, anses böra användas, dessa måtte ersättas med lån i stället för anslag till stambanors fortsatta byggande samt med tilläggsbevillning, hvardera till ett belopp af 4,000,000 kronor eller erforderliga delar deraf.

Men som det förra af dessa båda yrkanden synes böra behandlas af statsutskottet och det senare af bevillningsutskottet, får jag härmedelst med afseende på det senare föreslå:

att Riksdagen måtte besluta, att till betäckande af de statsinkomster, som skulle bortgå genom lifsmedelstullarnes afskaffande under 1893, eller om andra statsinkomster, än de i kongl. propositionen för samma

år angifna, skulle anses böra användas, en tilläggsbevillning af 4,000,000 kronor eller erforderliga delar deraf måtte åsättas; och

att, om så erfordras, samma åtgärd retroaktivt måtte vidtagas i sin helhet eller delvis till betäckande af de statsinkomster, som skulle bortgå genom lifsmedelstullarnes suspenderande under år 1892.»

Öfver denna motion får utskottet härmed afgifva betänkande.

Väl har såsom en följd af Riksdagens beslut i fråga om tullsatserna å vissa lifsmedel en minskning i de af samma tullsatser härflytande statsinkomster beräknats uppstå, men denna minskning lär dock kunna antagas fullt motvägas af de ökade inkomster, som de utaf Riksdagen fattade beslut i afseende å vissa andra delar af tullbevillningen torde komma att tillföra statsverket.

Vid sådant förhållande hemställer utskottet,

att herr Mankells ifrågavarande motion icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 18 maj 1892.

På utskottets vägnar:

F. BARNEKOW.

N:o 25.

Ank. till Riksd. kansli den 18 maj 1892, kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, med förslag till den af Riksdagen fastställda bevillningssummans utgörande.

Sedan Riksdagen, på statsutskottets hemställan, för år 1893 åtagit sig en bevillning af fast egendom samt af inkomst till belopp af 4,200,000 kronor, åligger det bevillningsutskottet att afgifva förslag till denna bevillnings utgörande.

Enligt statskontorets vid Kongl. Maj:ts proposition till Riksdagen angående statsverkets tillstånd och behof fogade inkomstberäkning för år 1893 har bevillningen af fast egendom samt af inkomst utgjort:

år 1888	kronor	3,790,335: —
» 1889	»	4,031,576: —
» 1890	»	4,298,099: —
eller i medeltal för dessa tre år	»	4,040,003: —

Ifrågavarande bevillning är i riksstaten för innevarande år beräknad till 3,800,000 kronor. Då inkomsten af denna skattetitel visat sig fortfarande vara i stigande och under år 1890 med närmare 500,000 kronor öfverstigit den senast antagna beräkningen, har statskontoret i underdånig skrifvelse den 7 december 1891, hvilken skrifvelse finnes statsverkspropositionen bifogad, anført, att en förändring i beräkningen af denna inkomst syntes böra ega rum, och att ifrågavarande bevillning

borde i riksstaten för år 1893 uppföras åtminstone med ett ofvannämnda medeltal motsvarande belopp, eller i jemnadt tal 4,000,000 kronor.

Herr statsrådet och chefen för finansdepartementet har till det statsrådsprotokoll öfver finansärenden, som finnes bifogadt förenämnda kongl. proposition, i afseende å ifrågavarande bevillning anført, bland annat, att densamma kunde, enligt hvad som framginge af uppgifter, dem herr statsrådet förut meddelat, beräknas för år 1891 uppgå till omkring 4,450,000 kronor; att det af statskontoret för år 1893 beräknade belopp motsvarade medeltalet af skattens afkastning för åren 1888—1890; eller 4,040,003 kronor att, då emellertid inkomsttiteln under de senare åren varit i jemnt stigande, densamma torde böra för den statsreglering, som vore i fråga, upptagas till ett något högre belopp än det, hvartill berörda medeltalsberäkning föranledde; samt att, om beräkningen höjdes med 200,000 kronor till 4,200,000 kronor, skulle bevillningen af fast egendom samt af inkomst derigenom för år 1893 upptagas till ett belopp, som med omkring 250,000 kronor understeg den antagliga afkastningen för år 1891, en beräkning, mot hvilken, med fästadt afseende jemväl å bevillingens nyss anmärkta tendens att stiga, ingen betänklighet torde kunna möta. I öfverensstämmelse härmed har herr statsrådet, under erinran tillika att en ytterligare förhöjning föranleddes af Kongl. Maj:ts förut samma dag fattade beslut att föreslå Riksdagen viss höjning af bevillningen för jordbruksfastighet, hvilken ytterligare förhöjning beräknats till i rundt tal 660,000 kronor, förordat, att ifrågavarande inkomsttitel blefve i riksstaten för år 1893 upptagen till 4,860,000 kronor. Kongl. Maj:t har ock på grund af denna beräkning upptagit bevillningen af fast egendom samt af inkomst till sistnämnda belopp.

Då Riksdagen afslagit Kongl. Maj:ts förenämnda framställning om höjning af bevillningen för jordbruksfastighet, och då af Riksdagen ej beslutits någon sådan ändring i gällande föreskrifter angående bevillning af fast egendom samt af inkomst, som kan inverka på Kongl. Maj:ts beräkning i öfrigt af förevarande inkomsttitel, har utskottet, som af statskontorets generalsammandrag inhemtat, att inkomsten under samma titel för år 1891 uppgått till ett belopp af 4,414,990 kronor, ansett, att, med bibehållande af de i kongl. förordningen den 14 september 1883 angående bevillning af fast egendom samt af inkomst nu stadgade afgifts- och procentbelopp, afkastningen af denna bevillning med tillräcklig trygghet bör kunna antagas icke komma att understiga den summa, som jemlikt Riksdagens beslut skall genom dylik bevillning fyllas, eller 4,200,000 kronor.

I följd häraf får utskottet hemställa,

1:o) att alla i nu gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst upptagna afgifts- och procentbelopp må af Riksdagen fastställas.

Då ändringar i kongl. förordningen den 14 september 1883 angående bevillning af fast egendom samt af inkomst vidtagits icke blott vid innevarande års riksdag — då beslut fattats om viss ändring af 52 och 59 §§ — utan äfven vid riksdagarne åren 1885, 1886, 1887 och 1891, och det vid sådant förhållande, med afseende å önskvärd reda och lätthet vid tillämpningen af ifrågavarande författning, synes utskottet vara skäl att densamma i sin helhet omtryckes och således ny bevillningsförordning varder utfärdad, hemställer utskottet,

2:o) att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes låta utfärda ny förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst, med iakttagande af ej mindre de vid innevarande års riksdag beslutade än äfven de förut af Riksdagen vidtagna förändringar i nu gällande förordning angående denna bevillning, men med bibehållande i öfriga delar af dennas nuvarande lydelse, att gälla till efterrättelse för år 1893 och intill slutet af det år, under hvars lopp ny förordning angående samma bevillning varder af Riksdagen fastställd.

Stockholm den 18 maj 1892.

På utskottets vägnar:

F. BARNEKOW.